

[Gunnar Fog-Petersen.]
burde afholde Udgifterne ved Tilsynet. Jeg gaar imidlertid ud fra, at Lovforslaget skal behandles her uden Udvalgsbehandling, og jeg ønsker heller ikke at stille Forslag om noget saadant; jeg kan tiltræde Forslaget, som det er, men har dog gerne villet gøre denne principielle Bemærkning.

Den højtærede Minister oplyste, at det var hans Hensigt at lægge Tilsynet ind under Banktilsynet, og dette, finder jeg, vil blive en god Ordning, en Ordning, der skaber Enhed paa et Omraade, hvor der er meget Fællesskab; Bankerne er jo meget afhængige af Kurserne, som sættes paa Børsen, disse igen ofte afhængige af Bankerne. Jeg synes derfor, det er praktisk, at der bliver det Samarbejde her, som Ministeren foreslaar, og ogsaa af den Grund kan jeg anbefale Lovforslaget, som det foreligger, til Vedtagelse.

Ministeren for Handel og Industri (Hauge): Jeg takker for den gode Modtagelse, Lovforslaget har faaet her i Tinget. Maa jeg straks sige til det ærede Medlem, der talte paa det radikale Venstres Vegne (Gunnar Fog-Petersen), at jeg finder Bestemmelserne i § 3 om Autorisation sammenholdt med Bestemmelsen i § 7 rigtige, og jeg beder meget om, at man ikke vil give sig til at ændre ved de Bestemmelser, som man er blevet enig om i Folketinget. Jeg forstaar da ogsaa Udtalelserne saaledes, at man ikke tilsigter at rejse nye principielle Spørgsmaal i det høje Landsting.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Schovelin) gjorde den i hvert Fald efter min Opfattelse rigtige Bemærkning, at den i Folketinget skete Vedføjeelse til § 9 er overflødig, men det har man ikke ment i Folketinget, og jeg kunde fornuftigvis ikke principielt have noget at indvende imod, at man udtrykkelig med et Par Linier slog fast, hvad jeg i øvrigt mente allerede var fastslaaet. Hvorledes det vil gaa med Terminsbørsen, som i hvert Fald flere Vekselerere har været imod, skal jeg ikke udtale mig om paa nærværende Tidspunkt, men skulde den helt bortfalde i den Form, den har nu; vil det vel nok blive nødvendigt at faa en Erstatning for den for at faa det fornødne Indseende med Baissen. Det tror jeg vil være rigtigt, og jeg tror, man til syvende og sidst vil erkende Rigtigheden heraf.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (C. F. Sørensen) gjorde den Bemærkning, at man her i Tinget fra Socialdemokratiets og det radikale Venstres Side under Be-

handlingen i sidste Rigsdagssamling af et tilsvarende Lovforslag havde indtaget det Standpunkt, at det var urigtigt at paalægge de Aktieselskaber, hvis Papirer noteres paa Børsen, at deltage i Udgifterne ved Fondsbørsens Holdelse. Ja, jeg har hele Tiden været af samme Opfattelse og er det fremdeles. Jeg har ikke paa noget Tidspunkt kunnet skønne, at det var rigtigt at paalægge disse Aktieselskaber denne Afgift, men nu er den begrænset til indtil en Fjerdedel af de Udgifter, der er forbundet med Fondsbørsens Holdelse, og det vil da for de ca. 100 Aktieselskaber, som skal betale, formentlig blive et Beløb af under 10 000 Kr., saa det kan ikke blive noget stort Beløb for hvert enkelt. Jeg bryder mig ikke meget om Principper, naar der ikke er noget virkeligt paa dem eller i dem, og her blev det saa lidt, at jeg finder, man kunde give efter paa det rent principielle Omraade og gaa med til at paalægge Aktieselskaberne denne Udgift. Repræsentanterne for i hvert Fald en Del af Aktieselskaberne har stadig været imod det, men har dog overfor mig erklæret, at naar Beløbet blev saaringe, som det nu viser sig at blive, vilde man ikke gøre videre Indvendinger, man kunde ikke blive ved i det uendelige at strides om Bagateller. Ud fra den Betragtning har jeg til syvende og sidst ladet mig overtale til at gaa med til, at de paagældende Aktieselskaber skal betale dette Beløb paa indtil en Fjerdedel af de med Fondsbørsens Holdelse forbundne Udgifter. Naar jeg har været imod det, har det ogsaa været af den Grund, at jeg syntes, det var urimeligt, at man vilde paalægge Aktieselskaberne at betale den saakaldte Noteringsafgift, naar man ikke vilde give Obligationsudstederne et tilsvarende Paalæg. Der er her en Ulighed, og den kommer ogsaa frem paa anden Maade, idet som bekendt Kurtagen er meget mindre for Obligationer end for Aktier. Det er jo meget større Beløb, der maa betales ved Handel med Aktier end med Obligationer. Jeg har imidlertid taget det hele, saaledes som det nu foreligger, ud fra den Betragtning, at noget bedre kunde ikke opnaas, og vi skulde jo ikke strides om det i al Evighed. Jeg tror ogsaa, at alle Parter, bortset fra de mindre Uoverensstemmelser, der her kan være Tale om, kan være tilfredse.

For Kurtagens Vedkommende har jeg hele Tiden været af den Opfattelse, at man burde have delt Sol og Vind lige og givet de samme Regler og ikke udtrykkelig fastslaaet i Loven, at saa og saa meget maa der betales i Kurtage for Obligationer